

že substituční závazek ovšem v objemu zůstavitelem určeném na nemovitostech zděděných při vkladu vlastnictví pro fiduciára v pozemkové knize zapsán býti má a ve smyslu tom též naříkané rozhodnutí pokud se týče odevzdací listinu doplnil. V tom směru jeví se tedy dovolací stížnost bezdůvodnou, aniž jest třeba, by obmezení substitučního závazku zvláště bylo ještě blíže objasňováno, poněvadž v odevzdací listině jest obsaženo a při zápisu do knih vedle §§ 5 a 12 knih. zák. poukaz na tuto listinu zajisté postačí. Naproti tomu nelze rekursnímu soudu přisvědčiti v tom, že zůstavitel v testamentu neslevil fiduciáru dání jistoty ohledně pozůstalých svršků. Uznáno-li mezi stranami, totiž fiduciárem a substituty právoplatně, že zůstavitel nechtěl prvnějšího obmeziti ve vlastnickém právu, takže substituční závazek vztahovati se může jen na to, co po smrti fiduciára zbude, pak chtěl zůstavitel zajistiti substitutu zajisté jen p o s l o u p n o s t, neměl však v úmyslu zajistiti mu také p o z ů s t a l ý m a j e t e k (dědictví). Neměl-li ale zůstavitel úmyslu zajistiti substitutu dědictví vůbec, pak leží v tom i slevení fiduciáru dání jistoty vůbec, tedy i za pozůstalé svršky, proto zajištění takového vedle § 158 nesporn. pat. ohledně svršků potřeba není a nařízení jeho k důvodné stížnosti z usnesení rekursního soudu vyloučiti slušelo, zůstavši obmezeno jen na nemovitosti, pro které citovaným zákonným ustanovením kategoricky jest předepsáno.

Čís. 166.

Otálí-li vnucený pachtěr s placením pachtovného, lze buďto na jeho účet a nebezpečí provésti opětnou dražbu nebo zříditi k návrhu vymáhajícího věřitele nebo dlužníka opatrovníka, pokud se týče zmocnění vymáhajícího věřitele, by dlužné pachovné na vnuceném pachtýři žalobou a exekucí vymáhal.

(Rozh. ze dne 6. května 1919, R I 168/19.)

A., vnucený pachtěr hostinské živnosti, nezaplatil včas pachtovného a neučinil tak ani, když exekučním soudem byl k tomu vyzván. K návrhu vymáhajícího věřitele vydal pak e x e k u č n í s o u d (okresní soud v Karlových Varech) usnesení, jímž uložil vnucenému pachtěři, by dlužné pachtovné s úroky z prodlení do 14 dnů pod důhonem práva na soudě složil. K rekursu vnuceného pachtěře změnil r e k u r s n í s o u d (krajský soud v Chebu) usnesení exekučního soudu a zamítl návrh vymáhajícího věřitele, uváživ toto: Tím, že nebyla dodržena platební lhůta, nastaly účinky prodlení. Jaké to účinky jsou, lze seznati ze zákona a pachtovních podmínek. Dle § 340, odst. 2. ex. ř. dlužno v případech, kde zabavené právo dává se veřejnou dražbou do pachtu tomu, kdo nejvíce podal, použití obdobně ustanovení o dražbě zabavených svršků. Tu pak stanoví § 278, odst. 3 ex. ř., že, nesložil-li vydražitel kupní ceny do ukončení dražby, věc, jemu přiklepnutá v témže termínu znova se prodraží. Používající obdobně tohoto ustanovení určují v případě, o nějž tuio jde, dražební podmínky, že, ocitne-li pachtěr s placením pachtovného v prodlení, jest vymáhající věřitel oprávněn, by na zbývající ještě dobu pachtu dal provésti opětnou dražbu na účet a nebezpečí pachtěře, jenž ručí pak

celým svým jménem za případný schodek. Dle zákona a pachtovních podmínek může vymáhající věřitel jen tohoto práva použití. Schválené pachtovní podmínky jsou sice smlouvou, mezi všemi účastníky uzavřenou, netvoří však listiny, jež po zákonu byla by nadána vykonatelností, a nemůže jí dojít ani tím, že exekuční soud vyzve vnuceného pachtěře, by své platební povinnosti dostál. Když v pachtovních podmínkách ničeho není o tom ustanoveno, nezbývá vymáhajícímu věřiteli, než, by prvé opatřil si žalobou exekuční důvod a by teprve na základě tohoto hojil se pro dlužné pachtovné z majetku vnuceného pachtěře. Jen v tom případě, kdyby v pachtovních podmínkách bylo stanoveno, že, nedostojí-li pachtěř podmínkám, propadá vadium pro podstatu, bylo by též lze, by kauce vnuceného pachtěře byla k částečné úhradě pachtovních zadržeností bez dalšího řízení prohlášena za propadlou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele, poukázav k důvodům druhé stolice a podotknuv dále ještě toto:

Pakliže pachtěř svým povinnostem neučiní zadost, ustanoví se k návrhu vymáhajícího věřitele neb povinného dlužníka opatrovník k zažalování a vymáhání nároků, pachtěřem dlužných a splatných, případně zmocní se vymáhající věřitel sám ke krokům těmto (viz komentář Neumannův, vyd. 2. na str. 977). Že možno opětovou dražbu provést, již ve schválených dražebních podmínkách vyhrazeno jest. Je-li táž v této věci účelnou, na právním stanovisku zde zaujatém ničeho nemění.

Čís. 167.

Podán-li opravný prostředek přímo u vyšší stolice a touto zaslán soudu stolice prvé, čítá se toto mezidobí do lhůty k opravnému prostředku.

(Rozh. ze dne 6. května 1919, R I 171/19.)

V exekuční záležitosti vymáhajícího věřitele A. proti dlužníku B. o povolení mobilární exekuce odmítl nejvyšší soud dovolací rekurs vymáhajícího věřitele do změňujícího usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Dovolací rekurs měl podle 2. odst. §u 65 ex. ř. podán býti u soudu prvé stolice do 8 dnů po doručení usnesení v odpor vzatého, jež se stalo dne 31. března 1919, tedy nejdéle dne 8. dubna 1919, došel však tam teprve dne 17. dubna 1919, podán byv původně u soudu rekursního a tedy nepřislušného a byv tímto soudem zaslán soudu prvé stolice dne 15. dubna 1919, sedmého dne po uplynutí lhůty rekursní. Dovolací rekurs tudíž jest opožděn, pročež byl podle §u 78 ex. ř. a 2. odst. §u 526 c. ř. s. odmítnut.

Čís. 168.

Označení »závod« ve firmě společnosti s obmezeným ručením jest přístupno pouze při podniku značného rozsahu.